

Juraj Dolnozemský verseiből

Alföldi falucska

Csabasabadi szlovákoknak

Alföldi falucska,
imádsággal megáldott síkság,
a történelemben keresi helyét.
Édesanya keze

homlokát simítja
szorgalmas fiainak, lányainak
megszólítva a szíveket
bizonyítja saját alkalmasságát.

Állandó áldozathozatal,
a jelen nehéz nagyon,
a Szlovákok sorsa...
élete nem könnyű
sehol a világon!

Állandó, igaz hittel
a holnapokban hinni kell,
az igazságot tisztelni,
az embereket szeretni
és tiszta kezekkel
a mindennapi kenyeret megosztani
tudni kell!!!

(A vers szabad fordítása a költőtől)

A három évszázad fényében...

(békéscsabaiaknak)

Az ősök itt is
megtüzdöttek mindenért,
a múltért, jelenért
és a jövőért.
Sikerek, kudarcok
egymást követték,
olykor csillagok
világították meg
az estét!
A tettek történelmet írtak,
a részvevők
nevettek és sírtak! –
de nem adták fel,
Istenben bíztak!
Igen, megtüzdöttek a földért,
vérrel, verejtékkel
magukévá tették,
szíveikkel megszerették,
hozzá hűek lettek, maradtak.
Mi, az itt lévő vendégek
kívánunk örömet, boldogságot, kitartást
és számolatlan éveket,
egymást tisztelő, szerető
nemzetiségeket
valamint örök békeséget!

Juraj Dolnozemský/Antal György tótkomlói születésű szlovák költő. 90. születésnapján verseiből válogattunk és kívánunk neki – úgy is, mint a BARÁTSÁG rendszeres szerzőjének – boldog születésnapot, jó egészséget!

Emlékezünk...

a 25 éves Harmónia Kultúrcsoportra

Szól a zene
mámorít a gondolat
szeretetet áraszt a hódolat!
Feladatot kap
a test és a lélek
nemesednek a gyermek
diákévek?
Örömeiket árasztanak
sugároznak a szavak
ó, földöntúli javak...
Taktusra mozognak
a kezek, a lábak
jellemekben formálódnak.
A múlt beköltözött
beöltözött a mába,
ami feledésbe merült
egész zenevilág, népviselet
méltó helyre visszakerült.
Köszönet mindenkinek!
Ne lankadjon a siker
idő tovább pereg,
a jövő tüzes
ébreden tartja az emlékezést!

E nap tömegeket mozgat
és igazgat,
sorsokban lapozgat,
a vastaps
csak méltó köszönet

Adj innom ... Szomjazom!

Az ökumenikus imahét szelleméhez

Jézus kér
üzenve kér
kérve kér!
Előre nem íté!
Szava égből
a földre ér!
Korok és idő szellemében
hit, remény, szeretet erejében
és azok
mindenható jegyében! ... kér!
Az Atya és az Ő nevében!
Áldást adva – osztva
mutatja az utat!
Annak aki kutat

hogyan neki
tárt karokkal adhasson!
Bizalommal láthasson!
Hogy az örökké valóság
mindenki számára
annak aki őszintén
hisz benne és akarja
és a bizodalom palástja
takarja:
Jézuson keresztül
most és mindörökké
(elérhető!) megérthető.

Tótkomlós, 2015. 02. 24.

Emlékezünk...

(adalék városunk 270 évéhez)

Visszanézünk,
vallatjuk a múlt időt,
múltat, jelent, jövőt!
Keressük az elődök
az ősök nyomát,
az itt zajló életet magát
és benne a szépet a jót,
minden tavasszal
megújulót!
A boldog órákat, percekét,
az átrobotolt,
átvirrasztott éveket, éjjeleket!
Volt itt tífusz, tífusz, kolera,
és a hazáért a harcmezőkön
életüket áldozó sok-sok katona!
Lassan, nagyon lassan
hegednek a fájó sebek,
mennyi - mennyi titkot
fejtettek meg itt
a megőszült fejek!
De haladnunk kell tovább,
követnünk az embert magát,
a sorsáért a túlélésért küzdőt

igen megszenvedte már
az itt élő nép
a múltat s jövőndőt!

Zamyslenie...

*(spomíname a svetíme, k 270.
výročiu založenia mesta)*

Dnes- celé pokolenia
pozeráme do predu a späť-
premieňa sa svet!
Túžby nás lákajú
a pripomínajú dejiny,
ako predkovia
presvedčení verili,
húževnatou prácou zápasili.
Robili to vedome,
posilňovalo ich
čisté svedomie!
Obetí bolo mnoho,
krutí sa času kolo!
Radosť a úspechy
priniesli sebou
lásku a živé korene
úctu a porozumenie,
do srdca hlboko položené
lebo ešte SME a ŽIJEME!

Kettőezertizennyolc

Köszöntünk,
előre tekintünk,
elmélyülten
üdvözöl a lelkünk.

Nemzedékek,
az örök idővel
harcban állnak!

Olykor egymással
csatáznak,
hétköznapi módon!

Kételyek
mormolják
a magukét!

Új kiutat keresve,
nem könnyű
az élet keserve!

Ó szürke ábrándok
világa!
Mindenütt zeng
sajátos imája!

Bölcs, a lehetőségeket
kivárja,
és felragyog
a Mindenható áldása!

Tótkomlós, 2017. november 12.